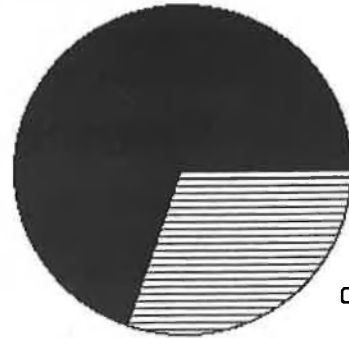
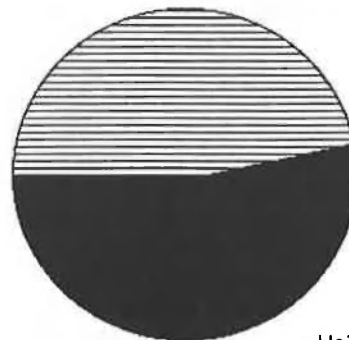

Salvador Barber.

Valencià
73%Castellà
27%

Percentatge d'ús de la llengua durant el mes de novembre de 1989. Dades de TVV.

Castellà
48%Valencià
52%

Percentatge d'ús de la llengua. Setmana del 8 al 14 de gener de 1990. Minutatge fet per El Temps.

De la llengua de la televisió valenciana

Quan el 9 d'octubre de 1989, es posava en funcionament la Televisió Valenciana, molts valencians vam pensar que, a partir d'aquell moment, la nostra llengua podria deixar de ser el parlar domèstic i rural a què estava condemnada. Als que la tenfem com a habitual, ens permetria fer-nos sentir que no som estranys en les nostres ciutats, en la nostra pròpia terra; als valencians de les comarques històricament aragoneses, els permetria satisfer l'aspiració de reforçar la seua identitat valenciana mitjançant un coneixement més o menys actiu de la llengua del país; als forasters que han trobat el seu lloc de treball entre nosaltres, els oferiria una via fàcil d'aprenentatge del valencià; i als que havien optat per abandonar-la, un motiu de reconsideració de la seua actitud.

Seria injust no reconèixer que la TVV ha contribuït a fer més normal el valencià.

Avui és vist i sentit en la ciutat i en el camp, en les zones de ponent i en les concentracions industrials. I això és un bon principi. Però, després de tres mesos de seguiment dels usos i registres de la seua programació, constata, al costat de fets positius i avanços innegables, retrocessos més que preocupants. Entre els fets positius destacaria l'adequació i la qualitat lingüística dels informatius, d'un bon nombre de doblatges - recorde gratament, per exemple, Casablanca i Oficial i cavaller - i d'alguns programes esportius i fins i tot d'alguns concursos. Entre els avanços, la voluntat de perfeccionament idiomàtic que s'observa en alguns professionals del mitjà. Considere, en canvi, descoratjador i discriminatori que, davant l'acumulació de canals públics i privats en castellà, se'ns regatege l'ús del valencià; se'ns negue el doblatge de les pel·lícules més famoses,

se'ns presente en castellà nombrosos programes de producció pròpia; se'ns parle, en alguns espais, en un valencià embastardit, que xoca brutalment amb els esforços dels nostres ensenyants. Massa sovint, hom té la impressió que en la nostra TVV les pors lingüístiques, en l'ús i en el model de llengua, són calculades, i que la castellanització no és un recurs transitori. L'excel·lent acollida dels programes bons en valencià i del model més digne de llengua haurien de ser un esperó per un canvi de rumb en més d'un aspecte. Però, a les altes instàncies, ¿es creu de veres en la TVV i en una política de recuperació del valencià, com exigeix l'imperatiu legal i ètic de corregir una discriminació lingüística evident.

Antoni Ferrando
(Cap del departament de Filologia Catalana de la Universitat de València).